

dret saaledes, at man for Landets Vedkommende kun maa gaa til et Fradrag af højest 5 000 Kr. Jeg er ganske sikker paa, at dette vil bevirke, at der i enkelte Kommuner sker Forskydninger, som egentlig burde undgaas, men som vi ved denne Ændring har berøvet Kommunalbestyrelsen Midler til at imødegaa.

Med Hensyn til samme Paragraf vil jeg ogsaa gerne nævne, at Lejlighedsfradraget er blevet nedsat fra 2 000 Kr. til 1 000 Kr. over hele Linien, hvilket jeg meget maa beklage, særlig af Hensyn til vore Købstæder.

Ligeledes er ved Ændringerne til § 5 Udskrivningen af Skat paa fast Ejendom efter vor Mening blevet for stærkt begrænset i vore Købstæder. En af de Ting, der skulde opnaas ved en Reform som denne, maatte jo dog være dette, at vore Købstæder, som nu udskrives over 90 pCt. af de samlede Skatter paa Indkomsten, blev sat i Stand til at formindske disse Skatter paa Indkomsten og lægge noget mere over paa de faste Ejendomme. Nu er det jo rigtigt, at efter Forslaget vil Skatten paa fast Ejendom i vore Købstæder kunne stige til $\frac{1}{6}$ af den Skat, som i de sidste 10 Aar gennemsnitlig har været udskrevet med Tillæg af den kommunale Ejendomsskyldskat, der i Skatteaaret 1925—26 er blevet udskrevet i Henhold til Ejendomsskyldloven af 1903, altsaa, der er aabnet Adgang til, at vore Købstæder, naar de naar Endemaålet, kan udskrive det samme, som de maa udskrive nu; men for mange Købstæders Vedkommende er der skabt en meget lang Overgangsperiode.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt nævnte selv, at i Ribe f. Eks. vilde det være 16 Aar, førend Ribe Købstad fik Ret til at komme op paa det Beløb, som den har Ret til efter den nugældende Skatteordning. Det er efter min Mening en alt for lang Overgangsperiode, og det glædede mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Pinholt var klar over, at Forslaget her var for snævert, idet jeg lagde tydeligt Mærke til, at det ærede Medlem sagde, at hvis der fra vore Købstæder kom et samlet og stærkt Krav om at faa Lov til at udskrive noget mere, saa kunde det jo tages op til Drøftelse senere. Det glædede mig overordentlig at erfare dette, idet jeg ogsaa er af den Overbevisning, at Forslaget er for snævert paa dette Omraade; der er sat en for lang Overgangsperiode.

Der er jo ikke Tale om, at Retten til at udskrive Skat paa fast Ejendom er forøget for vore Købstadkommuner, tværtimod kan man jo sige, at der er en Indskræn-

ning, idet de efter de nugældende Regler har Lov til at gaa op til $\frac{1}{6}$ med det samme, men efter Forslaget skal mange af dem vente en lang Aarrække, førend dette kan naas. Der er ingen, der med Rette kan sige, at Købstæderne har været for ivrige efter at gaa op, at de har misbrugt den Ret, de har haft, idet ingen af vore Købstadkommuner er oppe paa det Beløb, de har Ret til at udskrive efter den gældende Lov. Nu skal jeg villigt indrømme, at de Regler, hvorefter de maa udskrive Skat paa fast Ejendom, er saa daarlige, at jeg meget vel kan forstaa, at Købstæderne ikke ønsker at gaa op til det fulde Beløb, i hvert Fald ikke uden med nogen Varsomhed. De Regler, de faar nu, er langt bedre, og deri ligger jo Fordelen ene for vore Købstæder, hvorimod de ikke, som jeg kunde have ønsket, faar Ret til at udskrive mere i Skat paa fast Ejendom.

Jeg tænker ogsaa paa Ændringsforslagene, som er stillet til §§ 8 og 9, og hvorefter hele Grundstigningsskylden faar en meget ringe økonomisk Værdi. Det eneste værdifulde, der er blevet tilbage, er snart kun Princippet, det nye Princip, at naar Stigningen i en Ejendoms Værdi falder forskelligt paa de forskellige Dele af Ejendommen, saa skal den Del, som har været Genstand for Grundværdistigning, kunne betragtes som Enhed for sig og ogsaa paalægges en Grundstigningsafgift, selv om Værdien af Ejendommen som Helhed ikke er steget saa stærkt, at den kunde komme ind under disse Bestemmelser. Det er en Fordel, og der er en Fordel mere, og det er, at selve Bestemmelsen om, at det er tilladt nu at opkræve en Grundstigningsafgift, efter min Mening vil bevirke en bedre Vurdering af Grundene, fordi de enkelte Ejere derved bliver interesserede i, at Grundene ansættes mere til den rigtige Værdi, efterhaanden som Stigningen kommer. De enkelte Ejere vil ikke være interesserede i, at Grundene bliver ansat for lavt, da de derved risikerer at faa en stærk Stigning samlet, som kan bevirke, at de kommer til at svare Grundstigningsafgift.

Men selve den økonomiske Betydning af Grundstigningsskylden er efter disse Ændringer meget minimal, og jeg maa jo sige, at jeg ikke forstaa den Modstand, der i mange Kredse findes mod en effektiv Grundstigningsskyld. Det forekommer mig naturligt, at Kommunerne faar Lov til at indkassere en væsentlig Del af den Grundstigning, som kommer i Kommunen, da det er de enkelte Kommuner, der senere skal betale de Udgifter, der følger med en Udvikling indenfor et kommunalt Sam-